

Това пренастройване не минава без проблеми, както разкрива директорът на едно смесено училище В печатния орган на българския учителски съюз „Народна просвета“. Той се оплаква, че преподаването В смесени класове предизвиква допълнителни трудности и голям разход на време от страна на учителите, които трябва да учат децата на език, различен от техния майчин¹²⁶. През 1965 г. Министерството на народната просвета прави едно „Важно съобщение“ В своя орган „Бюлетин на Министерството на народна просвета“ (накратко: бюлетин), от което става ясно, че правителството не желае повече да провежда смесено преподаване. Цитирам съобщението изцяло:

„Важно съобщение

Министерството на народната просвета съобщава, че съгласно писмо № III-1304 от 14.V.1965 г. на Министерството на финансите В селищата с компактно циганско население обучението с децата-циганчета следва да се диференцира и индивидуализира. Там, където има възможност, по преценка на окръжния народен съвет, респективно отдел „Народна просвета“, да се сформират самостоятелни паралелки с не повече от 30 деца, а В смесените паралелки, В които се обучават повече от 10 циганчета, общият брой на учениците В паралелка да не надвишава 36. Трансформирането на паралелките да се извърши В рамките на плановия им брой, установен по бюджета на окръжния народен съвет. Трябва да се потърсят различни начини за осъществяване пълното обхващане на децата-циганчета, подлежащи на задължителното обучение, като например В учебнически занимални, полуинтернати, общежития и др. Освен с бюджетни средства на окръжния народен съвет за осигуряване на безплатна храна да се потърсят възможности и от родителските комитети, извънбюджетни средства на училищата, помош от общинските народни съвети, ТКЗС, предприятия и др.“¹²⁷

От текста става ясно, че до този момент на Властиите не се е удало да наложат задължителното образование сред ромите. Също и планът от 1958 г. да се оборудват

¹²⁶ Миланов, Б. За работата с учениците-турчета и циганчета В смесените училища. – В: Народна просвета, 16 (1960) 6, 74–76.

¹²⁷ Бюлетин на МНП 2 (1965) 6, с. 32. В същото издание между другото е публикувана и Наредбата за преподаване на майчин език на турски ученици, на която ще се спра по-нататък.